

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyně JUDr. Martiny Kůchlerové, Ph.D., a Mgr. Heleny Konečné ve věci

žalobce: **UNICA TECHNOLOGIES akciová společnost**
sídlem Novodvorská 803/82, 142 00 Praha 4
zastoupen advokátkou Mgr. Zuzanou Strakovou
sídlem Konviktská 291/24, Staré Město, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

za účasti: **1. AVIA Velká Plán s. r. o.**
IČ: 0669975
sídlem Malešické náměstí 79/3, Malešice, 108 00 Praha 10

2. CETIN, a. s.
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 5. 2024, č. j. KUKHK-16856/UP/2023 (OS),

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové dne 20. 7. 2024 domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného, kterým tímto zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Pec pod Sněžkou ze dne 1. 3. 2023, č. j. SO-383/22-Ad (dále jen „Rozhodnutí správního orgánu I. stupně“).
2. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo k žádosti společnosti AVIA Velká Pláň s. r. o. IČ: 06699758, vydáno podle § 94p zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), společné povolení pro stavbu nazvanou: Pec pod Sněžkou – Rekonstrukce penzionu AVIA“ na pozemcích st. č. XA a parc. č. XB, XC, XD v katastrálním území (dále jen „Stavba“ či „Předmětná stavba“ či „Záměr“) – uvedené je pod výrokem I. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Výrokem II. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo povoleno podle § 8 odst. 6 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), v období vegetačního klidu pokácení 1 ks smrku pichlavého rostoucího na pozemku parc. č. XB v katastrálním území a výrokem III. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně byly stanoveny podmínky pro umístění a provedení Stavby.
3. Žalobce se vedle zrušení rozhodnutí žalovaného domáhal rovněž zrušení rozhodnutí správního orgánu I. stupně.

II. Obsah žaloby

4. Žalobce v žalobě vznesl několik žalobních bodů., jejichž prostřednictvím se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí.
5. **Prvním žalobním bodem žalobce napadal procesní vady řízení před žalovaným, neboť uváděl, že jeho postupem došlo k porušení zásady dvojinstančnosti řízení.**
6. Žalobce uvedl, že dle jeho názoru žalovaný postupoval v rozporu se zákonem, pokud po vydání nesouhlasného přezkumného závazného stanoviska Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 19. 6. 2023, č. j. KUKHK-17921/UP/2022 (VA), vyhověl stavebníkovi a vydal usnesení č. j. KUKHK-16856/UP/2023 (OS) ze dne 3. 7. 2023, kterým přerušil odvolací řízení s odůvodněním, „že se jedná o relevantní důvod pro přerušování řízení, neboť získání nového závazného stanoviska dotčeného orgánu může mít význam pro rozhodování odvolacího orgánu.“ Na tom nic nemění ani fakt, že postup žalovaného byl posvěcen Ministerstvem pro místní rozvoj, které svým rozhodnutím ze dne 12. 10. 2023, č. j. MMR-58392/2023-83, odvolání žalobce proti předmětnému usnesení žalované o přerušování odvolacího řízení zamítlo a usnesení o přerušování řízení potvrdilo.
7. Dle žalobce je tento postup nesprávný a v rozporu s právními předpisy. Na základě přezkumného závazného stanoviska Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 19. 6. 2023, č. j. KUKHK-17921/UP/2022 (VA), mělo bez dalšího dojít ke zrušení Rozhodnutí správního orgánu I. stupně a dokumentace společného povolení měla být v rámci řízení před správním orgánem I. stupně přepracována a měla být na jejím základě obstarána nová závazná stanoviska v prvním stupni.

8. Žalovaný však napadeným rozhodnutím umožnil stavebníkovi provést změnu žádosti a znovu obstarat prvoinstanční závazné stanovisko. Takový postup ale nelze považovat za postup v intencích § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Nejedná se totiž o nové skutečnosti ani nové návrhy, ale změnu žádosti o vydání společného povolení. Takový postup je naprosto nepřijatelný. V rámci odvolacího řízení nelze tímto způsobem postupovat, neboť se tím nahrazuje účel prvoinstančního řízení.
9. Nesprávnost procesní postupu je patrná jednak ze sdělení oddělení silničního hospodářství Krajského úřadu Královéhradeckého kraje vydaného dne 12.10.2023 pod č. j. KUKHK-16856/UP/2023 (VA), který odmítl provést na žádost stavebníka přezkum v průběhu odvolacího řízení nově vydaného závazného stanoviska prvoinstančního orgánu, Městského úřadu Trutnov, odboru výstavby, oddělení silničního hospodářství a dopravy ze dne 08.09.2023, č. j. MUTN 99232/2023. Přezkum byl odmítnut z toho důvodu, že toto závazné stanovisko nebylo napadnuto v rámci odvolání. V rámci odvolání napadnuto být nemohlo, neboť bylo vydáno až po skončení řízení v prvním stupni. V odvolacím řízení může být takové závazné stanovisko toliko přezkoumáváno, nemůže však dodatečně představovat podklad pro rozhodnutí orgánu prvního stupně. Je tedy zjevné, že prvoinstanční rozhodnutí bylo nezákonné.
10. Žalobce v této souvislosti ještě podotkl, že závazné stanovisko Městského úřadu Trutnov, odboru výstavby, oddělení silničního hospodářství a dopravy ze dne 8. 9. 2023, č. j. MUTN 99232/2023, nemělo být vydáno samostatně, ale mělo být součástí koordinovaného závazného stanoviska předloženého v řízení v prvním stupni. Žadatel tak měl předložit nové koordinované závazné stanovisko. To by ovšem paradoxně nahradilo přezkoumávané koordinované závazné stanovisko, a i v případě, že by nadřízený orgán původní koordinované závazné stanovisko zrušil, tak by při použité argumentaci měl nové koordinované závazné stanovisko, které by bylo souhlasné a nebylo by možno je přezkoumat, tudíž by bylo vše v pořádku.
11. **V rámci druhého žalobního bodu žalobce namítal, že správní orgány obou stupňů dospěly k nesprávnému skutkovému i právnímu závěru, neboť na Předmětnou stavbu má být správně pohlíženo jako na novostavbu a nikoli jako na rekonstrukci stávajícího objektu.**
12. Správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav, nedostatečně ho poměřily s dokumentací, nevypořádaly se s rozpory v dokumentaci souvisejícími s tvrzeními stavebníka ohledně toho, jaké konstrukce mají zůstat reálně zachovány. V předmětném záměru mají být dle tvrzení stavebníka zachovány části obvodových konstrukcí podzemního podlaží a prvního nadzemního podlaží. Konkrétně osoba zúčastněná na řízení tvrdí, že mají být zachovány:
- v 1.NP stávající obvodové konstrukce na severní, západní a jižní straně. Směrem na východ se půdorys stavby rozšiřuje o přístavbu;
 - v 1.PP všechny obvodové konstrukce, které vystupují z terénu, tedy na východní, jižní i západní straně. Severní strana suterénu, která je zcela zasazena do terénu, se prodlužuje tak, aby suterén bylo možné v nové vnitřní dispozici schodištěm napojit do 1.NP.
13. Tato tvrzení jsou správními orgány v zásadě nekriticky převzata. Veškeré příčky, ale dokonce i strop 1. NP mají být odstraněny a provedeny nově, což vyplývá jednak z technické i souhrnné technické zprávy, jednak z řezů, které jsou součástí dokumentace.

Jak vyplývá z půdorysů, řezů, technické zprávy a souhrnné technické zprávy, 2. NP a 3. NP budou provedena zcela nově. Jak strop na 1. PP, tak strop nad 1. NP má být nově proveden z železobetonu. Je tedy nepochybné, že dojde k destrukci obvodového zdiva pod úroveň stropu nad prvním nadzemním podlažím, neboť strop nad prvním nadzemním podlažím má být rovněž nepochybně proveden znovu. Dispozičním řešením pak nejsou míněny jen obvodové zdi, ale právě i vnitřní uspořádání stavby. Zbude-li tedy ze stavby toliko část obvodového zdiva prvního nadzemního podlaží, nejedná se již o existující stavbu.

14. Nezůstanou však zachovány ani tvrzené části obvodových zdí. Stavebník dokládá zachování obvodových konstrukcí vyznačením konstrukcí ve výkresu nové stavby, nejsou však porovnány se stávajícími konstrukcemi. Toto porovnání neprovedl ani přezkumný orgán, ač odvolatel tuto námitku výslovně vznesl.
15. Žalobce poukázal na to, že jak z výkresové dokumentace, ale i z popisu jednotlivých prvků (např. materiál stávajících a nových konstrukcí, umístění nosných stěn, stavebních otvorů, rozměry jednotlivých stěn atd.) je i potenciálně může být zachováno pouze torzo stávajícího objektu. Stavba má kompletně nové založení – viz výkres AR.050 Půdorys základů. Následně žalobce velmi konkrétně a s odkazy na konkrétní části projektové dokumentace dokládal, proč dle jeho názoru Záměr není rekonstrukcí ale novostavbou (k tomu viz str. 5 -16 žaloby).
16. **Třetím žalobním bodem žalobce napadal nesoulad Záměru s územním plánem – a to s ohledem na výpočet užité plochy.**
17. Uvedl, že v souhrnné technické zprávě se uvádí, že nová užitná plocha má být 992 m². V této ploše jsou zahrnuty užitné plochy všech čtyř podlaží. Nad 3. NP však bude podle řezu A-A a řezu B-B ještě vytvořeno mezipatro (zastropením středního traktu). Tento prostor je otevřený do obývací části apartmánů, místností 31.02 a 32.02. Tato plocha o výměře 69 m² však není do celkové užitné plochy započtena. Po jejím započtení nejsou splněny podmínky pro povolení záměru ani pro případ rekonstrukce. Navýšení by v takovém případě činilo ca 38 %.
18. Obecné technické požadavky na bezbariérové užívání staveb má splňovat ubytovací jednotka č. 12 v 1. NP. Není zde však patrné WC pro invalidy. Záchodová kabina musí mít v takovém případě min. šířku 1800 mm a hloubku min. 2150 mm. U změny dokončené stavby lze tyto rozměry snížit na 1600 x 1600 mm. To zde zřejmě není splněno.
19. **Čtvrtým žalobním bodem žalobce vyjádřil nesouhlas s přezkumem závazných stanovisek – co do postupu Ministerstva životního prostředí.**
20. K tomuto uvedl, že se neztotožňuje se způsobem, jakým došlo k přezkoumání závazných stanovisek Ministerstvem životního prostředí. Toto ministerstvo v předmětné věci přezkoumávalo tato stanoviska:
 - závazné stanovisko Správy Krkonošského národního parku sp. zn. KRNAP 08940/2022 ze dne 24. 10. 2022,
 - závazné stanovisko ke kácení dřevin rostoucích mimo les vydané Správou Krkonošského národního parku pod zn. KRNAP 08708/2018 dne 30. 11. 2018,

- rozhodnutí o výjimce ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů rostlin vydané Správou Krkonošského národního parku pod zn. KRNAP 10251/2019 dne 27. 1. 2020.
21. Ministerstvo posvětilo postup Správy Krkonošského národního parku, která nevydala příslušná rozhodnutí a závazná stanoviska pro aktuální záměr, ale pro předchozí záměry, případně pouze odkazovala na své předchozí správní akty, jejichž platnost potvrzovala.
22. Žalobce s postupem vyjádřeným v přezkumném závazném stanovisku Ministerstva životního prostředí ze dne 27. 6. 2023, č. j. MZP/2023/550/746, nesouhlasí. Pro stávající záměr tak dle názoru žalobce nebylo řádně vydáno:
- závazné stanovisko na posouzení zásahu do krajinného rázu dle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny,
 - rozhodnutí o vydání výjimky ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů rostlin v souvislosti s výskytem zvonku českého a violky žluté,
 - závazné stanovisko ke kácení dřevin rostoucích mimo les.
23. Jelikož se jedná o závazné podklady, bylo Rozhodnutí správního orgánu I. stupně při jejich absenci vydáno nezákonně. Jelikož je žalovaný potvrdil, je nezákonné i žalobou napadené rozhodnutí. Kromě toho se v rozhodnutí žalovaného na str. 11 uvádí, že byl sdělením Ministerstva životního prostředí, č.j. MZP/2021/550/975, ze dne 6. 9. 2021 změněn výrok závazného stanoviska Správy Krkonošského národního parku č.j. KRNAP 08708/2018 ze dne 30. 11. 2018. Žalobce si není vědom, že by toto sdělení bylo mezi podklady Rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
24. V pořadí pátým žalobní bodem žalobce namítal, že se žalovaný v rámci přezkumu Rozhodnutí správního orgánu I. stupně odmítl zabývat jeho výhradami k výrokové části Rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
25. Žalobce v odvolání namítal, že stavební úřad v Rozhodnutí správního orgánu I. stupně překročil, nebo naopak nenaplnil svou pravomoc stanovit podmínky pro umístění a provedení stavby, a pokud je to třeba, také pro její užívání. Stavební úřad v prvoinstančním rozhodnutí stanovil i další podmínky, které upravují soukromoprávní vztahy a jdou nad rámec vymezený stavebním zákonem.
26. Žalobce konkrétně namítal nesprávnost a nezákonnost těchto podmínek stanovených Prvoinstančním rozhodnutím:
- č. 1 a 2: chybně odkazuje na projektovou dokumentaci, pojem projektová dokumentace se však vztahuje k řízení o vydání stavebního povolení;
 - č. 6: je zahrnut požadavek na vytýčení vodovodního a kanalizačního řadu, tento požadavek je ovšem již obsahem podmínky č. 4;
 - č. 6: určení osoby, která má provést osazení vodoměru, napojení nové vodovodní přípojky a zrušení stávající přípojky, odkanalizování objektu, napojení nových přípojek - nejedná se o technickou ani organizační podmínku provádění stavby, kromě toho jsou tyto osoby uvedeny neurčitě, je tedy navíc i nevymahatelné;
 - č. 6: místo a způsob zakončení vodovodní přípojky má být řešen dokumentací, nikoli uloženou podmínkou;

- č. 6: požadavek na volný přístup k vodoměrné sestavě (nesmí být obestavěna nábytkem nebo jinými předměty bránícími v provedení řádného odečtu či výměně vodoměru) je podmínka užívání, nikoli provádění stavby;
- č. 6: „odkanalizování bude provedeno novou splaškovou kanalizační přípojkou PVC 200“ – je obsaženo již ve výroku I. v rámci specifikace stavby;
- č. 6: „dešťové vody ze střech a zpevněných ploch budou svedeny do akumulární nádrže, popřípadě volně zasakovány na pozemku investora“ – je redundantní, řešeno dokumentací, jakož i v popisu stavby v hlavním výroku, přičemž tato podmínka ani není s povolenou stavbou plně v souladu;
- č. 6: zahrnutá podmínka, že vodoměrná sestava nesmí být obestavěna nábytkem nebo jinými předměty je podmínkou užívání, nikoli provádění stavby
- č. 7: odkazuje se na stanovisko společnosti GasNet Služby, s.r.o. (správně má být GasNet, s.r.o. – GasNet Služby, s.r.o., je pouze zástupce), a to neúplným výčtem podmínek. Tento postup je dle odvolatele nepřipustný. Podmínky stanovené rozhodnutím musí být výslovně obsaženy ve výroku rozhodnutí, nelze odkazovat na jiné dokumenty, které nejsou součástí rozhodnutí. Některé podmínky jsou navíc neurčité (nahlášení zahájení stavby v centrální registraci), nebo měly být zapracovány do projektové dokumentace (např. stavební objekty musí být umístěny min. 1 m od plynárenských zařízení). Je opět zahrnuta neurčitá podmínka provedení dle „odsouhlasené projektové dokumentace“. Je obsažen neurčitý požadavek na provedení plynárenského zařízení certifikovaným zhotovitelem, předání kopie „stanoviska“ stavebnímu podnikateli;
- č. 8: obsahuje některé podmínky nad rámec pravomoci stavebního úřadu (podmínka v podobě upozornění na možnost nebezpečných vlivů elektrického zařízení, vyloučení odpovědnosti ČEZ Distribuce, způsob opravy škod);
- č. 8: požadavek na podání žádosti o udělení souhlasu s činností je neurčitý a dle názoru odvolatele i nad rámec pravomoci stavebního úřadu;
- č. 9: požadavek na rozebíratelné zpevněné plochy musí být obsažen v dokumentaci;
- č. 13: je opět požadováno provedení stavby v souladu s „projektovou dokumentací“;
- č. 10 až 17, 19, 20, 29: jedná se převážně o obecné povinnosti vyplývající z právních předpisů, tedy nikoli specifické podmínky stanovené rozhodnutím. Neměly by být zahrnuty ve výrokové části, neboť se nejedná o individuálně stanovenou povinnost, lze je případně uvést v rámci poučení;
- č. 18: stavební úřad stanovil pro stavbu fáze výstavby, zřejmě chtěl stanovit plán kontrolních prohlídek stavby;
- č. 25: mezi podmínky provádění stavby jsou zahrnuty i podmínky pro užívání stavby (např. že v plynovém kotli má být spalován zemní plyn), některé „podmínky“ jsou opět jen konstatováním zákonných povinností (např. povinnost plnit povinnosti provozovatele stacionárního zdroje znečištění dle § 17 zákona o ochraně ovzduší);
- č. 26: nejedná se o podmínku provádění stavby, ale o požadavky nezbytné ke kolaudaci stavby
- částečně č. 7, 13, 19, 23: jedná se o podmínku stanovenou třetí osobě, nikoli stavebníku, což je nepřipustné.

27. Jelikož žalovaný neprovedl nápravu, ale Rozhodnutí správního orgánu I. stupně v plném rozsahu potvrdil, postupoval nezákonně. Nelze připustit, aby byla potvrzována rozhodnutí, která, příp. jejichž dílčí výroky nebo části výroků jsou v rozporu s právními předpisy.

III. Vyjádření žalovaného

28. Žalovaný se k podané žalobě vyjádřil ve svém vyjádření ze dne 7. 8. 2024, ve kterém navrhl zamítnutí žaloby v celém rozsahu pro její nedůvodnost.
29. Odkázal na obsah žalobou napadeného rozhodnutí, potažmo na obsah Rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Uzavřel, že obě rozhodnutí jsou v souladu se zákonem a byla vydána postupem, který je v souladu s právními předpisy.

IV. Posouzení věci krajským soudem

30. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Věc projednal a rozhodl o ní postupem podle § 51 s. ř. s. (tedy bez nařízení jednání), neboť k tomu byly splněny zákonem stanovené podmínky. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
31. Jak již bylo uvedeno výše, **prvním žalobním bodem** žalobce napadal procesní vady řízení před žalovaným, neboť uváděl, že jeho postupem došlo k porušení zásady dvojinstančnosti řízení.
32. Žalovaný totiž (nejspíše z důvodu rychlosti a hospodárnosti řízení) po vydání nesouhlasného přezkumného závazného stanoviska Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 19. 6. 2023, č. j. KUKHK-17921/UP/2022 (VA), vyhověl stavebníkovi a vydal usnesení č. j. KUKHK-16856/UP/2023 (OS) ze dne 3. 7. 2023, kterým přerušil odvolací řízení, tím umožnil stavebníkovi upravit žádost a získat kladné závazné stanovisko (opět jako „prvostupňové“), proti kterému se již žalobce nemohl odvolat (tento postup žalovaného byl posvěcen Ministerstvem pro místní rozvoj, které svým rozhodnutím ze dne 12. 10. 2023, č. j. MMR-58392/2023-83, odvolání žalobce proti předmětnému usnesení žalovaného o přerušení odvolacího řízení zamítlo a usnesení o přerušení řízení potvrdilo).
33. Žalobce zdůrazňoval, že je tento postup nesprávný a v rozporu s právními předpisy. Na základě přezkumného závazného stanoviska Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 19. 6. 2023, č. j. KUKHK-17921/UP/2022 (VA), mělo bez dalšího dojít ke zrušení Rozhodnutí správního orgánu I. stupně a dokumentace společného povolení měla být v rámci řízení před správním orgánem I. stupně přepracována a měla být na jejím základě obstarána nová závazná stanoviska v prvním stupni (uvedená tvrzení souvisí i se žalobním bodem č. 4).
34. Krajský soud nejprve uvádí že uvedený procesní postup žalovaného žalobce rozporoval již v proběhlém odvolacím řízení, a to konkrétně po seznámení se s obsahem spisu ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Žalovaný se k této námitce vyjádřil velmi podrobně na stranách č. 22 – 24 žalobou napadeného rozhodnutí (na toto vypořádání krajský soud rovněž odkazuje).

35. V daném případě žalovaný zvolil postup, který není tím „obvyklým“ (k tomu srov. níže), nicméně nejde o postup zapovězený či dokonce v rozporu se zákonem – i s ohledem na konkrétní žalobní tvrzení a postup žalobce.
36. Nelze pominout, že § 149 odst. 7 správního řádu neumožňuje zrušení „prvostupňového“ závazného stanoviska, ale toliko jeho potvrzení či změnu. Z povahy věci proto vyplývá, že dojde-li v odvolacím řízení ke změně závazného stanoviska a v tom důsledku k vyhovění odvolání, zpravidla dochází ke zrušení prvostupňového rozhodnutí a vrácení věci stavebnímu úřadu k novému projednání. V takovém případě nemůže být již stavební úřad při novém projednání žádosti vázán původním prvostupňovým závazným stanoviskem, neboť bylo změněno, a nové závazné stanovisko již orgán územního plánování zpravidla nevydává (zde však došlo k upravení žádosti stavebníka, k tomu viz dále). Stavební úřad tak musí respektovat závazný právní názor odvolacího orgánu [§ 90 odst. 1 písm. b) správního řádu], jehož nedílnou součástí v takovém případě tvoří i závěry obsažené v revizním (změnovém) závazném stanovisku nadřízeného orgánu.
37. Zákon přitom nepředpokládá, že by za situace, kdy se revizní závazné stanovisko stane shora popsaným postupem podkladem prvostupňového rozhodnutí, následně docházelo v odvolacím řízení k „násobení“ devolutivního účinku (tedy k přezkoumání revizního závazného stanoviska nadřízeným orgánem nadřízeného správního orgánu). Nelze odhlížet od účelu, pro který zákon stanoví možnost/povinnost posouzení zákonnosti a věcné správnosti závazného stanoviska postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu. Tím je posouzení odvolací argumentace dotčeným správním orgánem, který je na rozdíl od odvolacího orgánu nadán odpovídajícími odbornými znalostmi na tom kterém úseku výkonu veřejné správy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 9. 2010, č. j. 5 As 56/2009-63, č. 2167/2011 Sb. NSS). Úkolem odvolacího orgánu je posoudit, zda (revizní) závazné stanovisko reaguje na všechny odvolací námitky. Pokud tomu tak není, je namístě, aby v součinnosti se správním orgánem nadřízeným správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska zajistil doplnění revizního závazného stanoviska tak, aby mohl přezkoumatelně reagovat na všechny odvolací námitky, k jejichž zodpovězení jsou z hlediska věcné působnosti příslušné právě dotčené orgány (k tomu srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2023, č. j. 43 A 19/2021-90).
38. V projednávané věci se již dotčený nadřízený orgán ke stavebnímu Záměru vyjádřil (v rámci odvolacího řízení), přičemž tak činil i na podkladu vyjádření účastníků řízení, která mu odvolací orgán v souladu s § 149 odst. 7 správního řádu zasílá společně s odvoláním a vyjádřením správního orgánu prvního stupně. Nadřízený dotčený orgán v rámci revizního závazného stanoviska uvedl, proč mění původní souhlas se Záměrem na nesouhlas. Na tuto situaci následně reagoval žalovaný, který odvolací řízení přerušil (byť tradičněji se nabízelo zrušit Rozhodnutí správního orgánu I. stupně) a dal stavebníkovi možnost reagovat na závěry v onom revizním závazném stanovisku – k tomu došlo úpravou žádosti. Následně mohl žalobce brojit proti obsahu nově vydaného závazného stanoviska (vydaného dotčeným orgánem s ohledem na závěry nadřízeného dotčeného orgánu a s ohledem na úpravu žádosti) postupem podle § 36 odst. 3 správního řádu. To také udělal (k tomu srov. str. 22 žalobou napadeného rozhodnutí, kde formuloval své výtky zcela obdobně jako nyní v žalobě). Dále je nutné zdůraznit, že v situacích trvajících nesouhlasu s povahou rozhodnutí mají jak stavebník, tak vlastník sousedního pozemku možnost brojit proti závaznému stanovisku právě v řízení o žalobě proti na něm založenému rozhodnutí, v

rámci něhož je zákonnost závazného stanoviska přezkoumávána v plné míře (k tomu srov. § 75 odst. 2 s. ř. s.).

39. Žalobce však takto zcela nepostupoval, vytýkal žalovanému procesní postup, na svých právech ale v konečném důsledku zkrácen nebyl, neboť proti obsahu závazného stanoviska („nového“) se mohl věcně bránit ve svém vyjádření dle § 36 odst. 3 správního řádu či nyní ve správní žalobě. Ani v jednom případě však žalobce nespороval obsah závazného stanoviska, poukazoval stále jen na skutečnost, že se proti nově vydanému závaznému stanovisku nemohl odvolat – toto ale mohl již 2x „dohnat“ výše nastíněnými variantami (pokud jde o věcnou a právní argumentaci).
40. Krajský soud dále připomíná, že smyslem opravných (a dozorčích) prostředků není docílit co nejdelšího trvání řízení, tj. účelového zdržování rozhodovacího procesu s cílem oddálení účinků předvídaného rozhodnutí, nýbrž možnost obrany proti nezákonným a nesprávným rozhodnutím. Naplněním požadavku žalobce na provedení odvolacího přezkumu závazného stanoviska v rámci druhého odvolacího řízení orgánem nadřízeným krajskému úřadu (ministerstvem) by v důsledku mohlo dojít k naprostému zacyklení řízení. Tímto způsobem by totiž mohla být opakovaně měněna závazná stanoviska (k odvoláním podaným jednotlivými účastníky řízení) s tím, že v určité fázi řízení by zde již neexistoval správní orgán příslušný k přezkumu závazného stanoviska v odvolacím řízení.
41. První žalobní bod tak krajský soud – s ohledem na vše výše uvedené – shledal nedůvodný.
42. S výše uvedenou žalobní argumentací úzce souvisí i **čtvrtý žalobní bod**. V tomto žalobce namítal, že se neztotožňuje se způsobem, jakým došlo k přezkoumání závazných stanovisek Ministerstvem životního prostředí. Ministerstvo v předmětné věci přezkoumávalo tato stanoviska: závazné stanovisko Správy Krkonošského národního parku sp. zn. KRNAP 08940/2022 ze dne 24. 10. 2022, závazné stanovisko ke kácení dřevin rostoucích mimo les vydané Správou Krkonošského národního parku pod zn. KRNAP 08708/2018 dne 30. 11. 2018 a rozhodnutí o výjimce ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů rostlin vydané Správou Krkonošského národního parku pod zn. KRNAP 10251/2019 dne 27. 1. 2020.
43. Ministerstvo posvětilo postup Správy Krkonošského národního parku, která nevydala příslušná rozhodnutí a závazná stanoviska pro aktuální záměr (dle názoru žalobce), ale pro předchozí záměry, případně pouze odkazovala na své předchozí správní akty, jejichž platnost potvrzovala – to vše z toho důvodu, že stavebník upravoval žádost o schválení svého Záměru [mj. i s ohledem na závěry již výše uváděného přezkumného závazného stanoviska Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství ze dne 19. 6. 2023, č. j. KUKHK-17921/UP/2022 (VA)].
44. Žalobce uvedl, že s postupem vyjádřeným v přezkumném závazném stanovisku Ministerstva životního prostředí ze dne 27. 6. 2023, č. j. MZP/2023/550/746, nesouhlasí. Pro stávající Záměr tak dle jeho názoru nebylo řádně vydáno: závazné stanovisko na posouzení zásahu do krajinného rázu dle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, rozhodnutí o vydání výjimky ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů rostlin v souvislosti s výskytem zvonku českého a violky žluté a závazné stanovisko ke kácení dřevin rostoucích mimo les.
45. Krajský soud v této souvislosti nejprve odkazuje na závěry, které jsou učiněny právě v přezkumném závazném stanovisku Ministerstva životního prostředí ze dne 27. 6. 2023,

č. j. MZP/2023/550/746 – toto reaguje na odvolací námitku žalobce, která je obdobného znění jako nyní v žalobě. Tyto závěry následně převzal i žalovaný, a to konkrétně na str. 9 – 11 žalobou napadeného rozhodnutí. Na tyto závěry krajský soud odkazuje a předesílá, že není smyslem soudního přezkumu stále dokola podrobně opakovat již jednou vyřčené, a proto se může soud v případech shody mezi názorem soudu a odůvodněním žalobou napadeného rozhodnutí odkazovat na toto odůvodnění (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, publikovaný pod č. 1350/2007 Sb. NSS, či rozsudky téhož soudu ze dne 2. 7. 2007, č. j. 4 As 11/2006-86, a ze dne 29. 5. 2013, č. j. 2 Afs 37/2012 – 47).

46. V daném případě je nutné konstatovat, že ze spisových podkladů plyne, že Správa KRNAP vydala závazné stanovisko podle § 37 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny ze dne 30. 1. 2020, č. j. KRNAP 09217/2019. Následně vydala k aktualizované dokumentaci další závazné stanovisko ze dne 10. 11. 2020, č. j. KRNAP 09949/2020 (Záměr „Pec pod Sněžkou – Penzion AVIA“). Mělo jít o novostavbu se 17 jednotkami a nepravidelným půdorysem o rozměrech 33,5 x 26,6 m. Následně Správa KRNAP vydala další souhlasné závazné stanovisko ze dne 8. 4. 2022, č. j. KRNAP 02272/2022, které se týkalo záměru „Pec pod Sněžkou – Rekonstrukce penzionu AVIA“, objektu o rozměrech 25 x 8 m. V tomto závazném stanovisku je záměr již shodný s tím, který byl posuzován v přezkumném závazném stanovisku Ministerstvem životního prostředí. Dotčené orgány dále neshledaly důvodným postupovat podle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny – stanovisko bylo vydáno podle § 37 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, neboť v řešeném případě jsou kritéria krajinného rázu dostatečně ošetřena v platné územně plánovací dokumentaci.
47. K dalším stanoviskům a vyjádřením – konkrétně k výjimce ze základních podmínek zvláště chráněných druhů rostlin, č. j. KRNAP 10251/2019, k závaznému stanovisku ke kácení dřevin rostoucích mimo les, č. j. KRNAP 08708/2018, a k stanovisku k vlivu záměru na soustavu NATURA 2000, č. j. KRNAP 09142/2019, Správa KRNAP v odůvodnění svého závazného stanoviska vydaného podle § 37 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny uvedla, že zůstávají v platnosti (takový postup je v souladu se zákonem, k tomu ostatně srov. § 4 odst. 4 stavebního zákona).
48. S ohledem na výše uvedené je tak i čtvrtý žalobní bod žalobním bodem nedůvodným.
49. V rámci **druhého i třetího žalobního bodu** žalobce namítal nesoulad Záměru s územním plánem, a to pro neúplné a chybné posouzení charakteru Záměru – či jde o novostavbu nebo rekonstrukci a pro chybné posouzení užité plochy Předmětné stavby.
50. Obdobné námitky žalobce již rovněž vznášel v jím podaném odvolání a žalovaný se s nimi tudíž již vypořádal, a to konkrétně na stranách 11 – 16 a 24 – 25 žalobou napadeného rozhodnutí.
51. V rámci výše uvedených žalobních bodů je nyní nutné podrobit přezkumu závazné stanovisko dotčeného orgánu územního plánování vydané ve smyslu § 96b odst. 3 stavebního zákona a němu vydané přezkumné závazné stanovisko nadřízeného dotčeného orgánu územního plánování (tedy krajského úřadu).
52. Orgány územního plánování dospěly k závěru (při současném vyvrácení tvrzení a odvolacích námitek žalobce, které jsou obdobné s obsahem žaloby), že v případě Předmětné stavby se nejedná o novostavbu (jak tvrdí žalobce), ale o rekonstrukci

stávajícího penzionu. Při posouzení dané problematiky vyšel krajský úřad (jakožto nadřízený orgán územního plánování) z dokumentace k záměru předložené dne 12. 6. 2023, z podkladů předložených stavebníkem odvolacímu orgánu dne 11. 9. 2023 a zejména z údajů týkajících se popisu Stavby, doplněných do části „B. Souhrnná technická zpráva“. Z obsahu dokumentace k Záměru, konkrétně pak doplněné souhrnné technické zprávy kapitoly „B.2 Celkový popis Stavby“, vyplývá charakteristika onoho Záměru:

- Jedná se o změnu dokončené stavby. Rozsah konstrukcí, které se zachovají, je:
 - a) V 1. NP zůstávají zachovány stávající obvodové konstrukce na severní, západní a jižní straně. Směrem na východ se půdorys stavby rozšiřuje o přístavbu.
 - b) V 1. PP všechny obvodové konstrukce, které vystupují z terénu, tedy na východní, jižní i západní straně, jsou zachovány. Severní strana suterénu, která je zcela zasazena do terénu, se prodlužuje tak, aby suterén bylo možné v nové vnitřní dispozici schodištěm napojit do 1. NP.
53. Krajský úřad posuzoval popis Předmětné stavby optikou judikatorních závěrů správních soudů (ale i Nejvyššího soudu) stran posouzení toho, zda se jedná o novostavbu či opravu/úpravu/rekonstrukci stavby stávající.
54. Dle konstantní judikatury Nejvyššího soudu „nadmenní stavba zaniká a přestává být věcí ve smyslu práva tehdy, není-li již patrné dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží [...] stavby pro bydlení, pro individuální rekreaci, stavby občanského vybavení a ve většině případů i stavby sloužící výrobním účelům zanikají vždy destrukcí obvodového zdiva pod úroveň stropu nad prvním nadzemním podlažím (obvykle při současném odstranění zdiva pod příček), v důsledku čehož zaniká stav poskytující obraz o dispozičním řešení původní stavby“ (rozsudek z 5. 11. 2002, sp. zn. 22 Cdo 761/2001, a rozsudek sp. zn. 22 Cdo 2088/2001). Na uvedené závěry odkazoval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 15. 1. 2021, č. j. 8 As 94/2020-38.
55. Dále Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 12. 3. 2024, č. j. 6 As 120/2013-41, uvedl, že Nejvyšší soud setrvale judikuje, že není-li již patrné dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží (typicky při úplné destrukci jeho obvodových zdí), je nepochybné, že původní stavba zanikla (srov. rozsudek ze dne 28. května 2003 sp. zn. 22 Cdo 2088/2001 nebo rozsudek ze dne 28. února 2001 sp. zn. 20 Cdo 931/99). Pro posouzení věci není podstatné, nakolik se nová stavba skladu původní stavbě podobá a nakolik se od ní má odchýlovat, neboť jak uvedl Vrchní soud v Praze v rozsudku ze dne 31. ledna 1994 sp. zn. 3 Cdo 95/92: „Jestliže ... původní stavba byla zcela zdemolována (minimálně však do toho stadia, kdy již přestalo být patrné dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží) a na jejím místě byla postavena nová stavba, byť i druhově shodná, nejde o ztrátu původního stavebně technického charakteru, ale o zřízení nové stavby na pozemku a na místě (původní) stavby zaniklé.“ Nejvyšší správní soud se k problematice „nepravých“ stavebních úprav vyslovil například v rozsudku ze dne 28. 1. 2009, č. j. 8 As 31/2007-165, kde uzavřel: „Odstranění převážné většiny původní stavby až do základů a následnou realizaci nové stavby s využitím několika fragmentů stavby původní nelze hodnotit jako stavební úpravu.“
56. S ohledem na výše uvedené závěry následně krajský úřad konstatoval, že ze souhrnné technické zprávy je mimo jiné patrné dispoziční a provozní řešení záměru: „Penzion Avia je třípodlažní objekt s jedním podzemním podlažím s novou přístavbou na východní straně objektu. Dispozičně je objekt řešen takto: v podzemním podlaží se nachází hlavní

vstup do objektu s chodbou vedoucí ke schodišti s výtahovou šachtou. Na hlavní komunikační osu objektu navazují prostory technického zázemí, lyžárna, sklady. Na západní straně jsou v suterénu umístěny garáže pro provozovatele ubytovacího zařízení. Na východní straně jsou sklady přístupné z venkovního prostoru určené pro údržbu a správu objektu. V prvním nadzemním podlaží v přímé návaznosti na schodiště je situována recepce. Dále jsou zde 2 apartmány s terasou. Ve druhém nadzemním podlaží jsou 3 apartmány, ve třetím podlaží jsou 2 apartmány.“

57. Z dokumentace Záměru je zřejmé, že rekonstrukce objektu se svoji východní přístavbou zachovává architektonické, hmotové a materiálové řešení původního objektu. Dále krajský úřad posoudil i délky obvodových konstrukcí stávajícího a navrhovaného objektu (s ohledem na obsah souhrnné technické zprávy a s ohledem na výše uvedené judikatorní závěry) – k tomu srov. str. 13 žalobou napadeného rozhodnutí. Krajský úřad po tomto hodnocení dospěl k závěru, že při zachování 93,9 % stávajících obvodových konstrukcí v půdorysu rekonstruovaného 1. NP zůstalo dispoziční řešení původní stavby patrné a provedením přístavby na východní straně v rozsahu podle projektové dokumentace nemůže dojít k zániku stavby. Jedná se tedy o změnu dokončené stavby – v intencích výše citovaných rozhodnutí nejvyšších soudů.
58. V této souvislosti krajský soud poukazuje na další rozhodnutí soudů zabývající se otázkou, kdy dojde k odstranění původní stavby a vzniku stavby nové či k rekonstrukci stávajícího objektu. Příkladem lze uvést rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2016, č. j. 45 A 71/2014-84, ze kterého plyne, že stavba, která spočívá v odstranění všech nadzemních konstrukcí původní stavby a části základových konstrukcí a v postavení nové stavby obdobného charakteru na stejném místě s využitím ponechaných částí základových konstrukcí původní stavby, není změnou dokončené stavby ve smyslu § 2 odst. 5 stavebního zákona z roku 2006, nýbrž zcela novou stavbou. Stavební úřad se musí v řízení o dodatečném povolení takové stavby zabývat tím, zda není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu, zejména s § 25 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. Obdobný závěr Krajský soud v Praze zopakoval ve svém rozsudku ze dne 31. 8. 2022, č. j. 54 A 27/2019-78.
59. Jak mimo jiné vyplývá z obsahu dokumentace k Záměru, navrhovaným řešením Záměru zůstává zachováno architektonické řešení původního objektu. Z výše uvedených skutečností je pak zřejmé, že obvodové konstrukce navrhovaného Záměru budou zachovány z více jak 90 %. Přestože například procentní rozsah ubourání, respektive míra zachování obvodových konstrukcí původní stavby není v právních předpisech konkrétně definována, lze ve vazbě na výše zmiňovanou judikaturu považovat navrhovaný Záměr za „rekonstrukci“ stávající stavby, v níž bude z převážné většiny dodrženo původní řešení obvodových konstrukcí půdorysu prvního nadzemního podlaží.
60. V rámci dokumentace záměru je pak zmiňována „2. etapa – bourací práce, založení přístavby, nosná konstrukce spodní stavby“, její obsah prokazuje, že se v případě předmětného Záměru jedná o rekonstrukci. Z obsahu dokumentace k Záměru je patrné, že nedochází k odstranění obvodových konstrukcí původní stavby v takovém rozsahu, že by nezůstalo patrné dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží a na navrhovaný Záměr lze tedy dle ustálené judikatury pohlížet jako na změnu dokončené stavby.
61. V neposlední řadě je nutné se zmínit i o problematice oné užitkové plochy (žalobní bod č. 3), neboť tato má být posuzována s ohledem na Územní plán obce Pec pod Sněžkou stran

toho, zda jde o realizaci novostavby či nikoli. Podmínka z kategorie 1, bodu 6 Územního plánu obce Pec pod Sněžkou stanoví, že za novostavbu bude považována i každá další změna stávající stavby (přístavba, nástavba) nebo souboru staveb, kterou bude jejich užitková plocha zvětšena: o 30 % u staveb stávajících užitkové ploše do 1 500 m². Krajský úřad vycházel z údajů obsažených v dokumentaci k záměru a došel mimo jiné k závěru, že navrhovaný záměr uvažuje s navýšením užitné plochy dle předložené dokumentace na 992 m², což se rovná navýšení o 29,2 %. Z toho vyplývá, že navrhovaný Záměr nevyžaduje aplikaci stanoveného regulačního vzorce, tzv. regubliny (jakožto specifika Územního plánu obce Pec pod Sněžkou), jelikož se nejedná o novostavbu. Záměr řeší změnu stávající stavby o užitné ploše do 1 500 m², kterou bude tato užitná plocha zvětšena o méně než 30 % - podrobněji jsou závěry krajského úřadu vymezeny včetně výpočtu výše uvedených závěrů na str. 15, odstavci 5 žalobou napadeného rozhodnutí.

62. Závěrem vypořádání těchto žalobních bodů považuje krajský soud za nutné zmínit, že závěry dotčených orgánů územního plánování nebyly změněny či nikterak korigovány ani Ministerstvem pro místní rozvoj, které po posouzení výše uvedených závěrů nezačalo přezkumné řízení ve věci koordinovaného závazného stanoviska Krajského úřadu Královéhradeckého kraje ze dne 4. 12. 2023, č. j. KUKHK-17921/UP/2023, neboť neshledalo, že by toto závazné stanovisko bylo vydáno v rozporu s právními předpisy. Ministerstvo pro místní rozvoj se nadto opětovně vyjádřilo k odvolacím námitkám (nyní žalobním bodům) žalobce vzneseným v souvislosti s posouzením souladu Záměru s Územním plánem obce Pec pod Sněžkou.
63. Žalobní body č. 2 a 3 tak s ohledem na vše výše uvedené hodnotí krajský soud jako žalobní body zcela nedůvodné.
64. Pokud jde o **pátý žalobní bod**, tento je žalobním bodem zcela nedůvodným. Žalobce v jeho souvislosti netvrdil a ani netvrdí, jak konkrétně bylo formulací podmínek Rozhodnutí správního orgánu I. stupně zasaženo do jeho veřejných subjektivních práv – či lépe – jak byla dotčena jeho právní sféra.
65. Posláním správních soudů je chránit veřejná subjektivní práva, eventuálně rozhodovat v dalších věcech, o nichž tak stanoví soudní řád správní. Správní soudy tedy nechrání zákonnost jednání veřejné správy v obecné rovině, nejsou pokračovatelem všeobecného dozoru prokuratury, kde prokurátoři do roku 1993 vykonávali „dozor nad důsledným prováděním a zachováváním zákonů a jiných obecně závazných právních předpisů ministerstvy a jinými orgány státní správy, národními výbory, organizacemi a jednotlivými občany a nad tím, aby nikdo nebyl nezákonně omezován ve svých právech“ (§ 14 odst. 1 zák. č. 60/1965 Sb., o prokuratuře). Konceptně se tak zákon vrací k pojetí rakouské a prvorepublikové správní justice, podle níž „[s]oudní kontrola zákonnosti správy jest zařízena jako instituce pro ochranu individua proti výkonné moci státní a nikoliv jako všeobecná kontrola zákonnosti správy beze vztahu k jednotlivci“ (srov. Kühn, Z., Kocourek, T. a kol. Soudní řád správní. Komentář. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 1073 s., komentář k § 2).
66. K tomu dále krajský soud připomíná názor rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu vyjádřený v jeho usnesení ze dne 7. 10. 2009, č. j. 6 Ads 41/2008-67: „Soudní řád správní je svojí povahou 'obránnou' normou. Není normou 'kontrolní', která by umožňovala komukoliv iniciovat, prostřednictvím podání žaloby ve správním soudnictví, kontrolu jakéhokoli úkonu veřejné správy. Má pouze zajistit poskytování právní ochrany

v případech, kdy veřejná správa vstupuje do právní sféry fyzických nebo právnických osob. Hraničním kritériem pro žalobní legitimaci je právě tvrzený zásah do veřejných subjektivních práv. Nikoliv veškerá činnost (případně veškeré pochybení) veřejné správy je podrobena soudní kontrole ze strany fyzických a právnických osob, ale pouze ta, kdy činnost správy přesáhne do jejich veřejných subjektivních práv.“

67. Předpokladem toho, že správní soudy poskytnou ochranu veřejným subjektivním právům, je tedy jednak zásah do těchto práv ze strany orgánů veřejné správy (nikoliv tedy pouhý stav protizákonnosti, který ale nezasahuje do ničích práv), jednak aktivní se domáhání ochrany proti takové aktivitě či neaktivitě veřejné správy postiženým člověkem (zákon nepřipouští ani actio popularis ve prospěch třetí osoby nebo třetích osob). Posléze uvedená podmínka plyne z § 5, který předpokládá, že ve správním soudnictví se lze domáhat ochrany práv jen na návrh.
68. Žalobce v řízení před stavebními úřady vystupoval jako účastník řízení ve smyslu § 94k písm. e) stavebního zákona a jako na takového se na něj vztahuje díkce § 94n odst. 3 stavebního zákona. Dle posledně uváděného ustanovení platí, že osoba, která je účastníkem řízení podle § 94k písm. c) až e), může uplatňovat námitky proti projednávanému stavebnímu záměru, dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavebního záměru nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud jimi může být přímo dotčeno jeho vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě. Obec uplatňuje ve společném územním a stavebním řízení námitky k ochraně zájmů obce a zájmů občanů obce. Osoba, která je účastníkem řízení podle zvláštního právního předpisu, může v řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným stavebním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá. K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek.
69. Námitky žalobce vznesené v pátém žalobním bodě podstatně přesahují okruh toho, co může vznášet v rámci stavebního řízení - k tomu dále srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 As 139/2012-40, ze dne 27. 2. 2015, č. j. 8 As 135/2014-42, ze dne 29. 9. 2016, č. j. 9 As 238/2015-38 nebo ze dne 25. 2. 2022, č. j. 5 As 234/2020-35.

V. Závěr a náklady řízení

70. Soud tak neshledal žalobou důvodnou a nad její rámec nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
71. Výrok II. o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti a žalobce nebyl v řízení úspěšný, pročez nemá právo na náhradu nákladů řízení.
72. Ohledně náhrady nákladů osob zúčastněných na řízení krajský soud rozhodl postupem podle § 60 odst. 5 s. ř. s., jak je uvedeno ve výroku III. tohoto rozsudku. Žádná z osob zúčastněných na řízení nadto náhradu nákladů řízení nepožadovala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 30. srpna 2024

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu